

● הביעה הראשונה שהמהפכה הסורית תעמיד בפני הדימי לומבטיה הישראלית: איזו עמדה לנקוט, בעת ההצבעה באו"ם על בקשת סוריה לקבלה בחזרה כחברה? הברירה הכאוזה: אם תצביע נגד קבלתה של סוריה, תשרת בכך את עבד אל נאצר. אם תתמוך בקבלתה, תעזור בכך להוספת קול ערבי נוסף באו"ם. מכיוון שכל קול יהיה חשוב בהצבעה זו, עשויה החלטת ישראל לעורר עניין רב לא רק בארץ.

● הד נוסף להפיכה הסורית, הפעם בתוך מדינת ישראל: סיכסוך בקרב המיעוט הערבי, חילוקי הדעות יפרצו בעיקר בין אנשי קבוצת אל-ארד, לבין הקומוניסטים. בעוד שאנשי אל-ארד תומכים בעבד אל-נאצר ורואים במהפכה הסורית תנועה ריאקציונית ואנטי-לאומית, יתמכו הקומוניסטים בפירוד. חילוקי הדעות אלה עשויים אף לשים קץ לשיטתיה הפעולה בין שתי הקבוצות, שהחל ערב הבחירות והתחזק לאחרונה, אחרי הריגת חמשת הצעירים בגבול עזה.

● אחדות העבודה תכשיל את הזית-הארבע ותכשיר את הקרקע לממשלה בעלת רוב מפא"י יציב, עליידי כך שתודיע בפירוש שלא תיכנס לממשלת-ניר, בהשתתפות חרות. בהעדר אלטרנטיבה זו תקום בהכרח קואליציה מצומצמת, מייד או בסיבוב הבא. הסיכוי היחיד למניעתה: הפעלת לחץ ציבורי מחודש, מבפנים ומבחוץ, על אחדות-העבודה.

● המפלגה הליברלית תעבור כולה לאופוזיציה בעיריית תל-אביב. כיום שייכת מחציתה של הסיעה לאופוזיציה וחלקה לקואליציה. עבור הצטרפותם לקואליציה היו הליברלים דורשים שני סגנים נוספים ותפקידים מרכזיים אחרים בהנהלת העיר. תפקידים אלה אפשר לקחת רק מנציגי מפא"י במועצת העיר, ובכך אין ראש העיר מרדכי נמיר מעוניין. הצטרפות כזאת גם

שמלות של דיור, אף על פי ששמענו שיש להן שם המון צרות מהביוב. החלטנו שלא עוזבות את אפריקה עד שאין לנו מזכרת מכושים ערומים. לצערנו אין דבר כזה בערים הגדולות, כך שנאלצנו לנסוע לכפרים. אבל כשהם ראו אותנו, היכף שמו יד מרוב בושה. כך שהצלמנו רק עם נשים חשופות חזה.

באותה תקופה היה אנקרומה ברוסיה, לכן נפגשנו רק עם נשיא ליבריה, אדם מקסים בן 65. שחינו אתו לחיים ושרנו לפניו שירים ישראלים. אחת הבנות גם לקחה מהשולחן כוס לזכרון. היא כמויבן שאלה קודם רשות ממנו, כדי שלא יחשוב שהיא גנבה. והוא באמת שמח מאוד מזה.

אבל שוב אני אומרת שזה לא בסדר ש' מזכירים רק אותי. אני לא חושבת שאני שונה מחברותי באופן מיוחד. אני במקומכם הייתי כותבת על הגילה מהמשלחת. חגילה הספרית עזרה לנו מאוד בסיוול ובזכותה היינו כולנו בסדר בראש.

יחסים מרחביים

תיבת הקסם

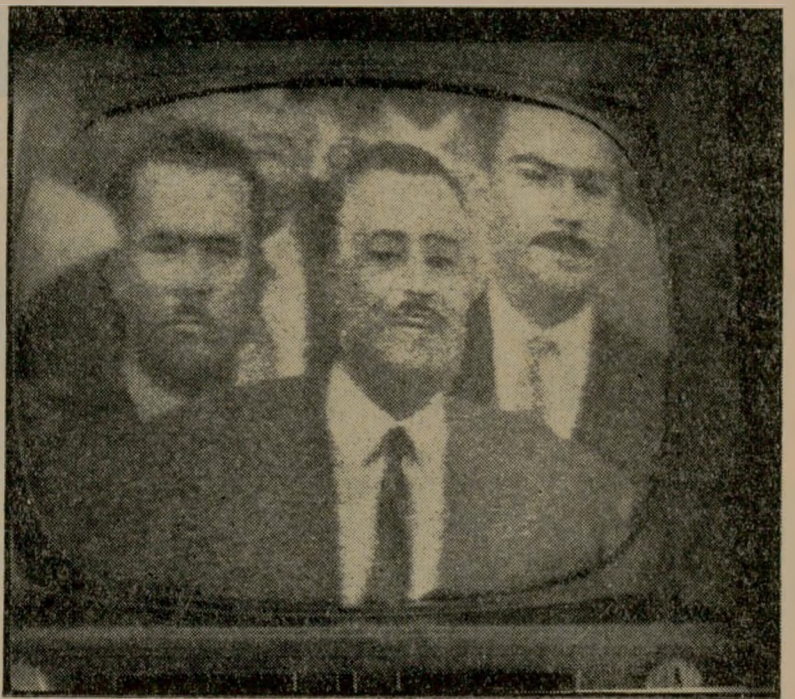
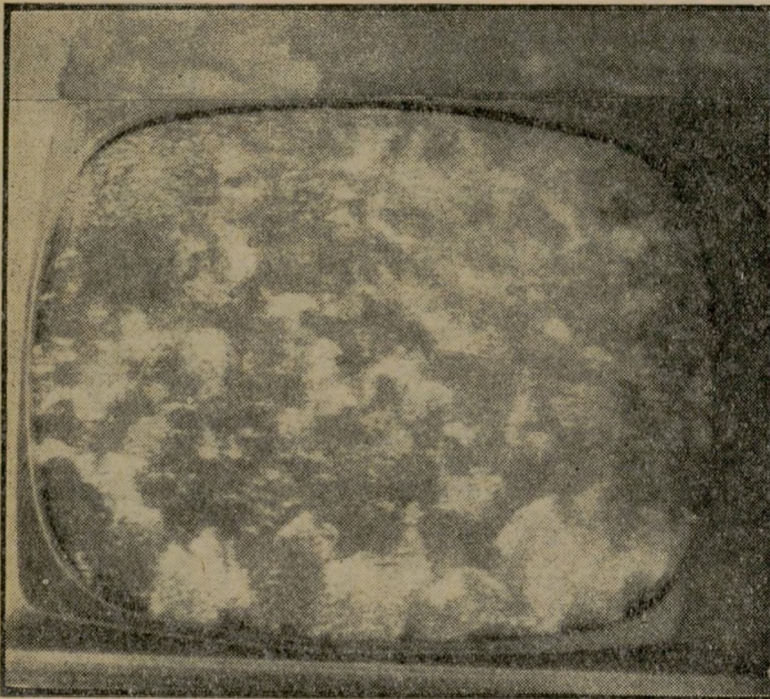
תחושת הטלביזיה חדרה השבוע, בפעם הראשונה, ממש לישראל. בעיקבות המאורעות האחרונים בסוריה, ישבו מאות אנשים צמודים למכשירי-הטלביזיה המועטים ב' ארץ, עקבו בעניין רב אחרי המתרחש ב' דמשק ובקהיר. לפתע התברר לציבור ש' עשרות מכשירי-טלביזיה פזורים בכל ה'

בות בעיקר ילדים. המארכת שלי בגאנה, למשל, מיס דאסטון, היא בת 27, אשה יפה מאוד שלה עצמה יש שישה ילדים מבעלה. אחרי הנישואים ראתה שכל יום באה אליהם אשה אחרת עם ילדים ומבקשת מבעלה כסף. היא בכלל לא התפלאה כשנודע לה שלבעלה יש עוד 15 ילדים נוספים. להיכף, היא אספה איתם אליה. ומוזה, לדעתה, אנחנו יכולות עוד ללמוד הרבה.

הכרנו את האשה האפריקאית על כל בעיותיה ולמדנו שאין לה בעיות, חוץ מזה שמכריחים אותה ללכת לטיסת חלב. המארחות לימדו את החברות שלנו את ההיי לייף, ואנחנו מצידנו סיפרנו להן על הגד' נ"ע, על הטיפול ביתומים ועל החפירות הארכיאולוגיות שנעשו בארץ על-ידי יגאל ידן, אם אני לא טועה.

הגאנאיות גילו התעניינות יוצאת מהכלל בשטח זה ואחת אפילו שאלה אם כבר מצאנו את גן העדן. בליבריה היו לנו חחיות מוצעות. שמענו, למשל, שבאפריקה לא נהוג אונס, וזונות אין בכלל. אני לא יכולה לשכוח מעמד נפלא אחד במושב-זקנים בליבריה. באופן ספונטאני נעמדתי לפנייהם והקראתי להם ברגש שני פרקים מהתהילים. הם חשבו שנפלנו ממש מהשמיים. אין ספק שאפריקה היא ארץ העתיד.

בסוף הטילו הגיעו כל החברות למסקנה ששבו את הקרח, באופן סימלי כמויבן, בין אפריקה וישראל. לימדנו את האס' ריקאים להגיד בעברית הבאנו שלום עליכם ולהתראות. נתנו להם את הכתובת שלנו

מראות הטלביזיה: גמאל עבד אל-נאצר נואם בכיכר המהפכה בקהיר (מאתוריו: שומרי ראשו) וההמון מריע לו.

היתה הופכת את סיעת מפא"י למיעוט בקואליציה העירונית, בניגוד לרצון מפא"י. לכן יעברו שני אנשי הסיעה הפרוגרסיבית לשעבר, יוסף גולדשטיין ומרדכי שטרן, לאופוזיציה יחד עם נציגי הצי"כ לשעבר יפעלו לכיבוש מחדש של משרת ראש העירייה.

● חרות תעמוד בתוקף על מינויו של נציגה להרכבת מומי שלה, אם יחזיר אשכול את המנדאט לנשיא. אם יעקוף הנשיא את חרות ויבחר — בהתאם לזכותו — בנציג ליברלי או דתי, עשויה חרות לפתוח במערכת תעמולה חריפה נגד הנשיא.

● אשכול יביע את הערכתו לעמדה הפרוימפא"ית של חיים משה שפירא, במשא ומתן הקואליציוני, בכך שיציג אותו לנשיא כמועמד להרכבת ממשלה. יהיה זה מחוזה גרידא, מאחר שהנשיא ינקוט בקו שיוחלט עליו בצמרת מפא"י ללא פירסומת.

● עמדת מפלגות „מועדון הארבע“ בשאלת המימשל הצכי אי לא תשתנה בעקבות הפגנות-האבל על מות חמשת הערי בים בגבול הרצועה. ראשי המפלגות סבורים, שדווקא ההפגנות מוכיחות על אזלת-ידו וחוסר-יעילותו של המימשל, ועל כן יש לבסלו.

● מנהיג אחדות העבודה הקשיש, יצחק טבנקין, יחזור להתערב באופן פעיל במדיניות מפלגתו, לאחר שנות פרישה ושתיקה ארוכות. טבנקין, שפרש בעקבות התנגדותו לפילוג במפ"ם, עוקב אחרי המשאומתן הקואליציוני. דעתו לכאן או לכאן עלולה להכריע במפלגתו לכיוון קואליצית ניר או נגדה.

ארץ, ובעיקר בכפרים הערביים. בבית השייך סולימאן אל-הווייל בנגב הצטופפו מאות בדויים מכל האזור, שבאו לראות את משעיר-הקסם ולחזות במאורעות המסעירים במרחב. בישובים העבריים המו בתייהם של המועטים שרכשו את המכשיר היקר, מהמוני מבקרים. אלה שגילו לראשונה כי אפשר לראות את הנעשה במרחב דרך המכשיר הקטן, החלו שוקלים את האפשרות של רכישתו.

בכפרי המשולש רכנו מאות ערבים סביב מכשירי-הטלביזיה ועקבו אחר הנעשה. הי מכשירים הגיעו לכפרים הערביים לגמרי במקרה. בעל בית-הקפה נתנייתי רכש מכ' שיר-טלביזיה, שמשך המני ערבים מה' משולש. משטרת ישראל נבהלה משום-מה, מהתעמולה התודרת יחד עם מראהו של הזמר האהוב מחמד פאוזי ורקדנית-הבטן הסמיה גימאל. היא אסרה על בית-הקפה להציג את המכשיר לראוה, בטענה של שמירה על הסדר הציבורי.

אך הערבים לא ויתרו. הם מיהרו לר' כוש מקלטים לבתי-הקפה בכפריהם, הצטרי פפו סביבם לחזות במתרחש בארצות ערב, ובייחוד בקאהיר, בכיירות ובדמשק. הבעיה העיקרית היתה קיימת לגבי הי' כפרים הרבים חסרי-החשמל. ההמצאה היתה פשוטה. המכשירים חוברו לסוללות חשמי ליות, ועבדו גם כך ביעילות.

● בקרוב תפתח תחנת-טלביזיה גם ב' ירדן. שידורי בגאדא אינם מניעים לארץ.

והם נתנו לנו את שלהם כדי שנוכל להתי כתב. התחלפנו בבובות וכך עשינו רושם עצום על כולם. בכל העתונים קראו לנו „תשע הנשים המחייכות מישראל“, מפני שחיכנו בלי הפסק.

פעם הבאה — לבר. פעם תעניו ב' דרך מקומאסי לאקרה. הנהג לא ידע את הכיוון. אבל לא עשינו פאניקה. להיכף. התפרצנו ב'הופה היי', בשירה אחידה. שרנו בהתלהבות ובכל הכוח חמש שעות בלי הפסקה, עד שהנהג נבהל.

בערבים היינו יושבות בצוותא וכל אחת סיפרה על החיים האינטימיים שלה, דברים שלא היינו מאמינות עליה, וזה קישר בינינו מאוד. אותי, בתור רחקה, הזמינו לאיפעם כור' שים לצאת למועדון-לילה. הייתי אומרת בסולידריות לגבר המזומין: „תראה, אני בקבוצה. או שתזמין גם את כל החברות שלי או שבכלל לא תצא איתי.“ ושמת לי לב שהתשובה האופיינית לגבר האפריקאי היא כזאת: „את יודעת מה? בפעם השניה תב. אי לבד.“ כך שבצורה כזאת לא קיבלתי שום הצעת נישואין, חוץ ממכתב אהבה אחד מילד בן 19.

התגוררנו בבתי-מלון מפוארים, ששראנון ואכדיה הם אפס לעומתם. התייחסו אלינו בכבוד רב. לא פחות מעשרים נאומים ליום, המגין מתנות, ובכלל כיבסו לנו את כל הבגדים המלוכלכים כמו לאורחי ממשלה. התיידדנו מאוד עם ההיי סוטאייטי של אפי ריקה. וראינו שבאביגאן לובשות הכושיות